

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?" Ісаїї 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

ГОЛ. ЛІУ   МІСЯЧНИК   № 1
Січень,   (January)   1933

ЗМІСТ:

Важкий Дім Єгови (Часть 3)	3
В Дорозі	3
Проба	4
Вибирання Доху Єгови	8
Важкий Дім Єгови (Часть 4)	10
Зневага Ноемїї	11
Час	12
Всез	13
Охочі до Служби	14
Головний Ключ	15

В И
Свідки
У мене,
ЩО Я-БОГ,
ГОВОРИТЬ ЄГОВА
• Іса. 3:12

ОТДІЛ

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTKOFFORD President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде поміж силами твоїми"—Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВПРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх створінь; що Логос був початком Його творіння й активним слугою в творінні всіх річей; що той Логос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в веслу силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чинником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ создав землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на мій; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскрес Ісуса до божественної природи й виславив Його понад усі імена й повел усі імена і одягнув Його у веслу силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Снон, і що Ісус Христос є Головою її й правильним царем світа; що показані й вірні послідовники Ісуса Христа—се діти Снону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його заміри наглядом людства, про які навчає Біблія, й нести олоц царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі власти, котрий скинув Сатану в неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре те царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послушні справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

(Прод. в стр. 16)

батька твого! І буде люба врода твоя цареві; як що він Господь твій, то поклонися йому чесно!" (Пс. 45:10, 11) Посвячення до Бога й Його організації що робить останка прекрасним в очах Господа, так як Рут була красна в очах Бооза.

"Бооз благав Єгову о благословенство для Руті: "І нехай тобі буде повна нагорода від Господа, Бога Ізрайлевого, до котрого ти прийшла, щоб під його крилами захистити себе!" (2:12) Се поясняє чому Бооз дозволив Руті статись частию Його організації на полі хмив. Всіх благословенних Єговою, Бооз радо затримавби на своїм полі; "бо благословенні його унаслідують землю [стан Єгової ласки, підчас їх подорожування на землі]."—Пс. 37:22.

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку св. Письма для помочи свідкам Єгови. Він містить матеріал для систематичного удіювання Біблії й доставляє учителям для одиниць або для громади людей, що щиро студіюють Біблію. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публичного научення з св. Письма.

Він тепло тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито звільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безумовно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного й критичного розсаїдування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані Його сторінки не створені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах вимосить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тій краї. В інших краях можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Загранічні Бюра

British . . . . . 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian . . . . . 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . . . . . 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African . . . . . 6 Lelle Street, Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щиро бажають його читати, вислаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуєчим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмовну апликацію кожного року.

Увага для передплатників: Посідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о се попроситися. Звінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

"Ісус тримає тих у своїй організації, котрі є вірними свідками Єгови і обіцяє їм, що вони будуть реципієнтами бл. ословенств Єгови, щоб під його крилами захистити себе", як се Бооз сказав до неї. Сі слова дальше піддають думку, що сповнення сього пророчого образу взяло місце коли Єгова дав своїй жені (Снонові, своїй організації) крила орла, щоб вона втікла від Сатани, щоб вона була кормлена і роджала діти, включаючи і тих, що є представлені через Рут. (Гляди Одкриття 12: 6, 14) Тепер Рут кляса вповає на Єгову й шукає безпеки в місці охорони Всевишнього і є взяті під Його охоронні крила. (Пс. 91: 1, 4) "Дай мені жити в шатрі твоїм по віки, знайти притулок під покровом крил твоїх."—Пс. 61: 4. (Дальше буде)

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LIY.

Січень, 1933

№ 1

БАЖАННИЙ ДІМ ЄГОВИ

"Але Рут сказала: не силою мене покинути тебе я вернусь од тебе; куди підеши ти, туди я піду, і де жити меш ти, там і я жити му; твій народ буде моїм народом, і твій Бог моїм Богом."—Рут. 1: 16.

ЧАСТЬ 3

ЄГОВА ніколи не змушує ані навіть не спонукує нікого входити в свій дім. Чоловік котрий вірує, що Єгова є Богом, і що Він нагороджає тих, що пильно шукають Його, той зачинає звертати своє лице до дому Господнього. Він мусить мати таку віру нім Він може зачати подорожувати до дому Єгови. (Жид. 11: 6) Се не є на місці для кого будь старатись переконувати або змушувати кого шукати дому Господнього і входити до нього. Безвзгляду як за багатом родичі можуть любити свою дитину, то однак се не є привилей родичів взяти свого сина до царства Божого. Многі поповнили великі помилки, думаючи, що на них лежить відвічальність забрати своїх дітей до царства. Бог самий вибирає членів царського дому, і тілесне споріднення не має нічого спільного з сим. Се є повинністю як і задачею родичів научати своїх дітей правді, і тоді діти мусять бути відвічальні за свій напрям діланья. Се й не тоді, коли хтось став сплоджений з духа і прийняв поклик до царства, або дому Божого, що його можна заохочувати бути пильним, щоби він зробив свій вибір певним. "Тим то, брати, старайтесь більше утвердити ваше покликання і вибрання; бо се роблячи, ніколи не спотикнетесь." (2 Петр. 1: 10) До тих, що були привидені в углу о царство, апостол властиво каже: "То ж благаю вас, братте, щедротами Божими, представляйте тіла ваші (яко) жертву живу, святую, угодну Богові; (се) розумне служення ваше."—Чим. 12: 1.

* Що найважніше то се, що хто є покликаний увійти в дім Господа, то річ мусить мати властивий напрям в сім. Если ж його мотива є лише спасення, то він певно упаде. Бажання увійти в дім Єгови мусить бути правдиве й щире, і та мотива мусить бути несамолюбна, себто, він мусить з любови бажати бути в домі Господнім, щоби краса й слава Господня явилась, і щоби Йому принести угс чу службу. Яко спеціальний представитель Єгови, Ісус вимагає від своїх учеників доказу вірности й любови до себе, нім вони можуть бути запрошені до угоди о царство; так і річ

мається із тими, що є сплоджені з духа. (Луки 22: 28-30) Ісус сказав своїм послідувателям, що хто згодився раз увійти дім Господень і зробив кроки в тім напрямі, а опісля оглянувся назад із тим бажанням, щоби повернути назад, той не є вірний і не може бути відповідний до царства. "Рече ж до него Ісус: Ніхто, положивши руку свою на рало й позираючи назад, не спосібен до царства Божого."—Луки 9: 62.

* Се ясно показує, що если хтось був взятий в ласку Єгови і в Його службу і тоді відлучиться від тієї служби, і добровільно шукає місця в сатанській організації, той сим доказує свою негідність бути в царстві. Тут не може бути поділених почувань. Бог охороняє і приводить до свого дому лише тих, що люблять Його і служать Йому в душі й в правді. Жити в домі Єгови є найбільшою ласкою якою можна обдарити котре будь сотворіння. Щоби тішитись тією ласкою, то треба щиро й пильно старатись шукати дому Господнього і вірно пристосувати себе до божественних вимог. Щоби порівнати сей блаженний привилей бути в домі Господнім, псалмиста писав: "Один бо день у твоєму дворі лучший над тисяч де-небудь; волю лучше порога стояти в домі Бога мого, як жити у шатрах беззаконних."—Пс. 84: 10.

* ДОРОЗІ

* Тепер Ноєма [або Наомі], будучи в товаристві з двома жінками, впустилась в дорогу до Божого краю ласки. "От вийшла вона з того місця, де жила, а з нею обидві її невістки; і йшли вони шляхом, вертаючись в Юдейський край." (1: 7) Се було посвячення Ноєми до Бога Єгови і до Його завітующого народу, що спонукало її підприємати подорож через часть того краю, котрий звичайно був заселений злодіями і іншими злими людьми. Яка була мотива, що порушила сих двох невісток співтоваришити із нею? З конечности ці три вдови були прибиті смутком, і можливо, що їх стан був описаний через пророка Еремію. Коли вони полишали

край Моаб, то вони плакали для того, що вони мали стичність із ворогом смертю й задля терпіння, яке вони переносили із руки гнобителя, і вони також плакали, тому що вони надіялись вскорі тішитись лучшими річками. "З плачем йшли вони, а я поведу їх у радіщах; вести му поблизь потоків по рівній дорозі; на ній вони не спотикнуться, . . . І прийдуть й будуть веселитись на горах Сионових, і збігатись на дари Господні, на пшеницю, вино й олію, до ягнят і волів, і душа їх буде, мов добре напоений водою сад, і не будуть дознавати спраги." (Ерем. 31: 9, 12) "У ті дні, і в ті часи, говорить Господь, поприходять сини Ізраїля вкупі з синами Юдиними, а йдучи, плакати муть (з радощів) і шукати Господа, Бога свого. Про дорогу до Сиону питати муть, а, обернувши туди лица, будуть казати: Йдїть і пригляніте до Господа завітом (умовою) вічним, що вже не забудеться."—Ерем. 50: 4, 5.

* Се було десь у 1919 р., що Божі вибрані люди зачали втікати зі світа, т. е. з сатанської організації, представлену через Моаб, і вертатись до Сиона, т. е. Божої організації. Господь зачав відбудовувати Сион і також снати з Сиона. (Пс. 102: 16; 50: 2) Отже се був час на сповнення приказу Єгови, а іменно: "Зберїть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій." (Пс. 50: 5) Сей божественний приказ відносився до кляси представленї через Ноемі, коли вона полишила землю Моаб і котра то кляса звернула на дорогу, щоби повернути до Сиону; і діставшись до Божої організації, їх плач там скінчився.

* Кляса представлена через Ноему, а іменно, Божі вірні завітуючі люди, зачали повертати в "той день", т. е. в "день, котрий сотворив Господь [Єгова]" і котрий то час був радости для Божих людей. (Пс. 118: 24) Написано через пророка Ісаїю: "І буде ще в той час: Господь простягне знов руку свою, щоб вернути до себе останок люду свого . . . І підїме знамено своє між народами й позбірає вигнанників Ізраїлевих, і скличе розсіяних Юдеїв з усіх чотирьох сторін землі." (Іса. 11: 11, 12) "І промовиш того дня: Славлю тебе, Господи! Ти гнівавсь на мене [т. е. на клясу Ноемі], але одвернув еси гнів твій і потїшив мене. Оце Бог—спаситель мій: я вповаю на його й не збоюся; Господь бо—сила моя, й пісня моя—Господь; він стався мені спасеннем."—Іса. 12: 1, 2.

* Походячи з покоління Юди, Ноема пригадала собі обітницї Божї відносно царя, котрий мав прийти через покоління Юдине, як ж бо написано: "В Юди не похитнеться берло між колїньми, докіль мир постане в людях, чайне в нагодах." (1 Мойс. 49: 10) Так і кляса, котру Ноема представляла, підчас гнєту світової війни і

зараз потім, завважала, що Цар, Ісус Христос, і його царство були єдиною надїєю для людей світа. Іншого средства помочи нема. Ноема цілим серцем вповала на сїю обітницю, бо вона знала, що вона здійснитьсь. Сей факт, що сї дві жінки лишили свій родинний край і йшли до Палістини показує, що вони замірили дістатись до того краю і замешкати там на стало з Ізраїльтянами, Божими завітуючими людьми. Проба мусїла прийти, котра мала рішити їх правдиву мотиву, яка спонукала їх йти в дорогу.

* Зараз по світової війни настала кляса, котра зачала йти до царства із тими, котрих Ноема представляла. Можливо, що многі із них були зплоджені з духа навіть перед світовою війною і йшли разом із тими, що доказали свою вірність Богу і котрих представляла Ноема. Кілько із них були порушені взяти сей крок до царства з несамолюбного і чистого бажання дістатись до царства? Многі із них мали самолюбну мотиву, подивлячи особи задля користи.—Юда 16.

ПРОБА

* Коли подорож до Вєфлеему зачалась, Ноема здається зрозумїла, що вона взяла велику відвічальність і можливо що вона спонукала сїх двох молодих жінок полишити їх рідний край і їх власних людей і йти до незнаного краю. Їх пошана до свєкрухи була спонукала їх йти з нею, і для того Ноема заговорила до них яко ж бо написано: "І каже Ноема двом своїм невісткам: Вернїться ви тай йдїть кожна до хати до своєї матері. Нехай Господь покаже вам ласку, як ви вчинили з помершими й зо мною!" (1: 8) Не був се час на набуття нововірцїв з погав, і Ноема не старалась силувати своїх невісток статися членами народу, котрий Єгова вибрав і з котрих Він зробив угоду. Вона полишила се для Бога Єгови, і се було на місці.

* Перед 1918 р., посвячені, як се представлено через Ноему, думали намовити через переконуючі і заманюючі слова своїх близьких крєвних, і також інших, увїйти в дїм Бога Єгови. Та пізнійше вірні, що були представлені через Ноему, зрозумїли правду, що се Бог вибирає тих, що увїйдуть в його дїм. "Вїрен бо Бог, через котрого покликани ви в общєнне Сина його, Ісуса Христа, Господа нашого." (1 Кор. 1: 9) "І ніхто сам по собі не приймає чєсти, а хто покликаний од Бога, яко ж і Аарон." (Жид. 5: 4) Се не робота останка вибирати кого-будь на члена дому Єгови. Кождий мусить ділати самий за себе.

* Ся посвячена кляса представлена через Ноему в сїй точці впустилась в дорогу до Сиону, але лїзнійше зрозумїла, що ніхто не може нікого вчяти до царства. Коли Ноема і її невістки були вдорозі, тоді прийшла проба на невістки,

котра відкрила мотиву кожної за для якої вони йшли до обіцяної землі. Так і коли Господь прийшов до свого храму, тоді прийшла проба на тих, що відповіли на запрошення до царства. "Хто ж видержить день приходу його, й хто встоїть, як він явиться? Він бо—огонь розтоплюючий і як те зілле очищуюче; і засяде він до перетоплювання срібла й очистить синів Левіїних і переплавить їх, як золото й срібло, щоб приносили жертву Господеві в праведності."—Мал. 3: 2, 3.

¹² Се зазначило час для вивідання тайних замірів тих, що відповіли на поклик до царства. "В день, коли судити ме Бог тайни людські, по благовістю моему, через Ісуса Христа." (Рим. 2: 16) "І так тайни серця його виявлять ся." (1 Кор. 14: 25) Фізичні факти які стались по 1918 р. вповні доказують, що ся проба прийшла на Божих посвячених людей від того часу.

¹³ Сі дві молоді жінки, тепер вдови, були дуже ласкаві до їх чоловіків. Ноема оцінила се, і бажала, щоби і Господь був ласкавий до її невісток, і для того вона сказала до них: "Нехай Господь покаже вам ласку, як ви вчинили з помершими й зо мною!" Будучи в цілковитій жалобі, і як здавалось без приятелів, Ноема була безсильна винагородити своїх невісток за добро яке вони вчинили їй. Вона могла лише сподіватись, що Єгова дасть їм нагороду і благословенства, і вона навіть висказала свою адію, що їх ласкаве трактування її і її синів Єгова буде пам'ятати і в своїм часі винагородить їх. В Діяннях 10: 31 є записаний випадок, де така пам'ятка була схоронена, і опісля представлена перед Єгови для застановлення.

¹⁴ Виражуючи дальше свою любов і ласкавість до своїх невісток, Ноема сказала: "Дай, Господи, щоб ви знайшли пристановище кожна в господі свого чоловіка! І вона поцілувала їх. Але вони загомоніли голосно та заплакали." (1: 9) Нема дива, що сі три жінки плакали разом. Вони переходили через великі досвідчення яко наслідок смерті й втрати дому. Ноема позістала вдовою, не маючи надії тішитись знов коли-будь сі їм домом і родиною. Она бажала, щоби бо-дай її невістки мали лекшу путь, тому що вони ще були молоді і могли ще віддатись і тішитись домом і дітьми. Можливо, що сі три вдови прийшли до границі Моабського краю, отже відповідне місце для розлуки. Ноема хотіла відпустити тих двох жінок із благословенням, бажуючи для них лучших днів в будучині. Вона не бажала для них відпочинку в бездіяльності, але відпочинку і потіхи яка приходить для тих, що мають дім і що не є вдовами і неплодними. Отже вона поцілувала своїх невісток і тоді вони разом заплакали в голос.

¹⁵ Порівнюючи сю пророчу часть образу з фак-

тами які зачали переходити від того часу, можна завважати, що від 1918 р. розділення брало місце між тими, що посвятились Господу Богу і котрі йшли шляхом до царства. Від того часу декотрі плакали, тому що інші відпадали від Господньої організації, котрі то відпадаючі одиниці були дорогі для них задля близьких споріднень як тілесних і інших. Інші ж знов посвячені плакали, тому що їх попередні співтовариші не хотіли полишити Господньої організації і йти іншою дорогою із ними. Отже таке розділення спричинило много плачу між тими, що були на дорозі Господній. Нині, однак, задля яснійших блискавиць із Божого Слова, ті що народились із Божої жінки, а імен. ., Його організації, і котрі є навчені Богом Єговою, отримали інструкції із Його Слова проти такого плакання. Вони розуміють, що Господь сказав до них через свого пророка Езекиїла, і, будучи навчені Господом, вони мають мир і перестали плакати. (Езек. 24: 15-17; Іса. 54: 13) Ті що дійсно посвятились Господеві не настають на інших, щоби йти дальше із ними, але у зують на привилей служити Богу Єгови яко найбільший який може бути даний сотворінню, і ті, що не оціняють сього привилею, повинні обернутися й відділитися від тих, що є вповні посвячені Єгови й Його царстві.

¹⁶ Сі дві молоді жінки висказали своє бажання йти з Ноемою й вернутись із нею до її людей. "І промовили до неї: Ні, ми підемо з тобою до твого народа!" (Рут. 1: 10) Персональність Ноемії й її ласкаві слова сильно привязали до неї снх двох жінок. Так і в пробі яка прийшла на Божий нарід від 1919 р., персональність декотрих сильно тримала інших: Отже сі, що були спонукані до правди через вплив декотрих осіб, висіли наче на волоску, сподіючьсь так встояти в правді й зайти до дому Господнього. Се була самолюбна мотива. Хто вперто тримався такої самолюбної мотиви, то чи скорше чи пізніше, наслідки були, що такі звертали на бік і перестали ходити стежками Господніми. Ніхто не може сполгатися на силу тіла й успішно відперти огонь ворога. Він мусить вповати на Господа, а не на чоловіка.—Пс. 118: 8, 9.

¹⁷ Ноема поводитись згідно з правилом Єгови який Він оголосив в іншим случаю, щоби нікого не заохочувати вступати в Його організацію й брати участь в роботі для оправдання Його імя. Коли Господь приготавляв Гедиона до війни із його ворогами, то Він сказав до нього: "Оце поклични покличком, щоб люде чули: Хто почувается боязьким і трусливим, нехай собі вертається." (Суд. 7: 3) Так само Господь сказав до людей в армії Ізраїля в іншим случаю: "Хто лякається і мліє серцем, нехай іде й вернеться в домівку свою." (5 Мойс. 20: 8) Напроти стра-ху стоїть любов, себто, повне посвячення Бо-

гу, котре виганяє страх геть. (1 Йоана 4:18) Єслиби сі молоді жінки, вступивши на дорогу до Вефлеему, тепер обернулись назад, то се булоб безперечним доказом, що їх порушаючою мотивою не була любов. Звернувшись до молодих жінок, котрі впустились йти з нею дорогою Ї Бога, Ноема дальше сказала до них: "Вертайтесь, мої доні; навіщо вам йти зо мною? Хіба ж в моему доні ще є сини, щоб стали вам за чоловіків? Вертайтесь, доні мої, ідіть з Богом; бо я вже стара задля того, щоб вийти заміж. Та коли б я й сказала: Я маю надію, і коли б я навіть цієї ж ночі була з чоловіком і навіть породила синів, то чи ж можна вам ждати, доки б вони виростили? Чи можна ж вам ддятого не виходити заміж? Ні, мої донечки! Мені бо далеко гірше жити як вам; бо Господня рука проти мене."— 1: 11, 13.

¹⁸ Позаяк се є божественна програма, то ми можемо бути певні, що Ноема ділала під провідничою рукою Єгови і ддя того вона бажала, щоб її невістки ясно зрозуміли, що їх може коштувати, єсли вони підуть дальше і стануться Ізраїльтянами. Як здається, то Ноема перед тим розказала їм про право Боже дане Ізраїльтянам відносно відданняся за брата свого мужа, єсли той муж не полишив насіння; інакше вони не могли розуміти її мови, котра являється в попередних вершках. Закон Божий даний Ізраїльтянам відносно подружжа, звучить так: "Коли брати жили вкупі і один з них умер і в його нема сина, то не годиться жінці мертвого йти заміж за чужого чоловіка; дївер її мусить увійти до неї і взяти собі її за жінку, щоб сповнити, що має чинити дївер. І первенець, що вродить вона, прийме імя мертвого брата, щоб не зникло з Ізраїля імя його." (5 Мойс. 25: 5, 6) Питання поставлені двом невісткам через Ноему зробили натиск на їх умі, що ддя них нема більше нагоди вийти заміж за синів її родини, бо, як вона сказала: "Я вже стара задля того, щоб вийти заміж", і виховувати синів, котрі б взяли місце померших." Її аргументи мусіли бути переконуючі ддя сих двох молодих жінок, і щоб дальше зміцнити свій аргумент, вона сказала до них: "Але навіть, щоби я і мала чоловіка й породила синів, то чи ви молоді женчени чекали б аж вони виростуть до мужеського стану? Чи ви б полишилися самітними і невідданими аж так довгий час?" Сей аргумент Ноєми мав бути дуже переконуючим ддя нормальної жінки в сьориннім часі, і се була рішаюча проба ддя неї. Вдійсности, се була рішаюча проба, котра ясно вивітила стан серця кожної сієї молоді жєнщини, чи вони були самолюбні чи несамолюбні. Ддя них було пійти до Вефлеему і остатись там означувало, що вони мусіли забути свій нарід в Моаб землі. Через Ноему Бог дав сим молодим жін-

кам нагоду порохувати кошт єсли вони пійдуть, як і про се псальміста опісля писав: "Слухай, дочко, і глянь та й причли ухо твоє, і забудь про нарід твій і дїм бат. . . а твого!"—Пс. 45: 10; Луки 14: 28.

¹⁹ Щоби сі молоді жінки могли віддатися в Ізраїлі, і збудувати дїм і тишитися родиною і домом в Вефлеємі, то се виглядало дуже далеким і непотягаючим ддя них. Єсли вони мали дальше йти в подорож з Ноємою й перебувати з нею в Ізраїльським краю, то до сього мало порушити їх щось висше чим женячка і приемности дому й дітей. Жадне самолюбство не могло встояти в сій острій пробі. Самолюбна мотива ніколи не є властивою силою до служби Бога Єгови, і ся проба є иншим доказом сього. Єсли хтось відповість на поклик до царства, і се він робить задля самолюбного бажання дістатись до позиції чєсти, вигоди і сили, то він певно впаде. Єдина властива мотива в служенню Богу Єгові, се несамолюбне бажання чинити волю Божу, полишаючи Йоому справу винагородження, що Він вважає за відповідне дати за вірне служення з любови. Ті що посвятились Богу із тією думкою, що вони мають отримати певну нагороду, не можуть угодити Богу, і таке посвячення не може бути прийнятим Богом. Зпевністю, що Ноєма не була запізнана з божественним правом відносно посвячення і вибрання духового дому, але тут вона відогравала свою часть ролі під керовництвом Бога Єгови що научає про се правило, і що пізнійше було потверджене иншими писаннями. Ані Ноєма не закидала Богу злочину і собі зла, коли вона сказала до своїх невісток: "Я сумна ради вас, що рука Господня стала проти мене." Вона признала, що все що Бог зробив ддя неї, було добре; і се не смутило її задля неї самої, а ради її невісток. Хто дійсно посвячений Господу Богу, той ніколи не нарікає на Господа за отриману кару.

²⁰ Аргумент Ноєми відкрив стан серця кожної одної сих молодих жінок, і кожда мусіла рішитись. При сій точці є показано дві класі жєдей котрі впустились йти до царства, як се буде показано пізнійше. Тут прийшла точка розламу. Розділення мусіло взяти місце, і сі три жінки знову піднесли свої голоси і гірко заплакали. Розділюватись із тими, кого любить, то се не є приемна річ, так як се не було приемно ддя сих жінок в сїм случаю. Вони підняли лемент і знов почали плакати. "І Орфа поцілувала на прощанні свою свєкруху, а Рут зісталась з нею." (1: 14) Орфа поцілувала свою свєкруху на прощання. Можливо що вона сказала до Ноєми: "А мо, хот. . . я люблю тебе, то се булоб нерозумним ддя мене пожертвувати всяку мою будучу надію на чоловіка, діти і дїм лише щоби йти з тобою, а головню як я бачу, що я ніколи не можу мати на-

дії мати чоловіка після закону твого Бога. Тепер, мамо, я вернусь до мого родинного краю і мого народу.' Се означувало, що вона вернулась і до своїх богів також. Отже Орфа тут ясно представляє клясу котра зачала служити Богу, пішовши слідами Ісуса Христа, і котра нарешті була витрясена задля самолюбного серця. Як се її ім'я Орфа означає, вона відвернулась плечима до Господа, і через се представляла клясу, котра зразу згодилась чинити волю Богу а опісля збунтувалась проти вимог положених на них через співтоваришів з клясою Ноеми, котра радується служити Господеві. Се була її власна справа, що спонукала Орфу вернутись, так і самолюбство кляси котру вона представляла спонукало звернути свої плечі до Господа й шукати й ходити своїми самолюбними дорогами, щоби її власні справи були охоронені. Если Хілеон, за котрого Орфа була віддана, був старшим сином, тоді Орфа льогічно мала бути викуплена через близьких свояків і через се статись реципієнтом царських привілеїв. Отже вона представляє тих, що були в лінії до царства, але котрі задля самолюбства відступили назад.

²¹ Орфа пішла до свого власного народу, Моабітів, котрі ненавиділи і гнобили Божий завітний нарід Ізраїльтянів і кляса котру Орфа представляла робить також так. Єгова пізніше оголосив суд проти Моабітів і їх цілковите розкинення. Павло під натхненням писав відносно цієї кляси що вступила на дорогу до царства і тоді вернулась до погібелі. (Жид. 10: 38, 39) Петро також писав про сю саму клясу: "Коли бо, утікши від нечистоти світа через пізнання Господа і Спаса Ісуса Христа, однакж, знов замотавшись, бувають подужані, то останне їх—гірше першого. Лучче би їм було не пізнати дороги правди, як, пізнавши, одвернутись від переданої їм святої заповіді. Довело ся ж їм по правдивій приповіді: "Пес вертаєть ся до своєї блювотини", а "свиня, скупавшись (іде) валять ся у калюжу". (2 Петр. 2: 20-22) Орфа пішла назад до людей, що практикували днявольську релігію, і тому поклонялась після [науки] Давола, і представляла тих, що перестали стояти при Господі і стали проти Нього.

²² Подібна проба, яка прийшла на Орфу і Рут, стрінула й Мойсея. Будучи вихований в розкошах, питання було представлене перед ним, чи він останеться сином царським і буде тішитись честю і силою в сатанській організації, або чи кине свій лос із тими, що люблять справедливість? Мойсей стрінув сю пробу одважно і рішив справу добре, бо "лучче зволив страдати з людьми Божими, ніж діавати дочасної розкоші гріха, більшим багатством над Єгипецькі скарби вважаючи наругу Христову; озираєсь бо на на-

городу. Вірою покинув Єгипет, не боячись гніва царя того; устояв бо, яко такий, що Невидомого видить".—Жид. 11: 25-27.

²³ Подібна проба прийшла на посвячених коли Господь появивсь у своїм храмі, і многі, як Орфа, обернулись назад і перестали ходити із посвяченими Богу. Тоді ще інші прилучились до ранги Ноемової кляси і поділились з старшими братами наругами які впали на тих, що служать Богу, яко ж написано: "То на зневагу і знущанне виставлювані, то буваючи спільниками тих, що так жили."—Жид. 10: 33.

²⁴ Але Рут взяла протівний напрям і вперто позістала в товаристві з Ноемією. Чинячи се, вона сим пояснила проту, котру Божі люди тепер головню оціняють, а іменно, що браття в Божій організації мусять триматися разом і мусять боротися за своїх братів. (Неем. 4: 14) Вони мусять тепер жити разом в єдності, тому що Сион відбудований. (Пс. 133: 1; 102: 16) Вони мусять боротись рама в рама проти спільного ворога і за справедливу причину їх Царя. (Фил. 1: 27) Вони мусять бути в мирі одні з другими і тішитись великим супокоем, тому що вони є діти Божі від Його жени, Його організації, і тому членами Його дому. (Іса. 54: 13; Пс. 122: 7-9) Вони мусять одягнутись і звязатись любовію, що значить несамолюбно стояти разом. (Кол. 3: 14) Вони мають поводитись божественним правилом, а іменно: "Не покидаючи громади своєї, як у деяких є звичай, а один одного піддержуючи, і стілько більше, скілько більше бачите, що наближуєть ся день." (Жид. 10: 25) Се не значить ходити лише на зібрання, але значить, що Божі люди, котрі є дійсно посвячені Йому, тепер будуть стояти в єдності, а не як кляса Орфи, що не хотіла співтоваришити з посвяченими Господеві і котра обернулась назад і пішла своєю самолюбною дорогою.

²⁵ Орфа, висказавши своє рішення, відойшла. Обернувшись до Рут, Ноема дальше вела свій аргумент: "І сказала вона: Бачиш, твоя швагрова, жінка брата твого, вернулась до свого народа і до своїх богів; вертайсь і ти слідом за нею." (1: 15) О, колиб Орфа була звернула увагу на слова: "Памятай Лотову жінку!", котрі то слова висказав Господь до Орфовой пра-бабки і бабки Моаба, але вона забула або не хотіла звернути увагу. (Луки 17: 32) Рівнож і кляса котру Орфа представляла зігнорувала ту саму раду дану через Мойсея.—1. Мойс. 19: 23-26, 36, 37.

²⁶ Павло зазначив подібну справу коли він писав: "Димас бо мене покинув, полюбивши нинішній вік, та й пішов у Солунь; Крискент в Галатию, Тит в Далматию." (2 Тим. 4: 10) Кляса Орфи вернулась до початкових принципів котрих вона навчилась з початку і зігнорувала заповіді Божі, котрі відносяться до теперішнього часу.

"Тільки ж тоді, не знаючи Бога, служили ви тим, що не природі були богами. Тепер же, знаючи Бога, більше ж будучи-познані від Бога, як вертаєтесь до немочних та мізерних первотин, котрим знов наново служити хочете?" (Галат 4: 8, 9) Нині кляса Орфи відкидає теперішню правду із Божого храму і вертається до "Наметних Тіней" і будовання характеру. Слова Ноемії, які вона висказала до Рут по відході Орфи, можна переказати як слідує: 'Рут, если ти не оціняєш Єгови й привилею служення Йому, тоді іди й ти, так як твоя сестра пійшла.' Рівнож Єгова через свого Головного Екзекутивного Урядника тепер каже до тих, що не оціняють привилею служення Єгові. Ісус висказав подібні слова до своїх учеників: "Після сього багато з учеників Його пійшли назад, і вже більш з Ним не ходили. Рече ж Ісус дванайцятьом: Чи й ви хочете йти? Відказали тоді Йому Симон Петр [як і Рут відказала]: Господи, до кого йти нам? у Тебе слова життя вічного."—Йоана 6: 66-68.

ВИБИРАННЯ ДОМУ ЄГОВИ

¹⁷ Пояснення які дотепер були написані відносно Руги указували на факт, що Рут дуже любила Ноему. Се правда, що Рут любила вельми свою свекруху, як се її діяльність відкрила, і також після свідочтва записаного в книзі. (4: 15) Рут доказала своє приятельство і була правдива до свого імя, котре означувало "дійсний приятель". Її любов походила від чистого серця, і її слова були ласкаві, і у своїм часі вона дістала Царя за свого приятеля. (Прип. 22: 11) Вона показаласть приятелькою і осталась нею. (Прип. 18: 24) Але се не була любов до Ноеми задля котрої вона полишилась із нею. Там була більше сильніша причина. Ноема не сказала до Руги, що 'Орфа полишила мене, щоб я йшла сама, і ти повинна полишити мене також', але вона так сказала: 'Твоя швагрова пійшла назад до своїх людей, і до своїх богів. Иди і ти також.' Се показує, що Ноема не просила для себе нічого, але вона звивала Ругу, щоб вона рішила чи вона хоче або не хоче пійти дорогою Орфи і вернутись до диявольської організації. Люди в Моаб землі стояли при сатанській організації, котра є проти Бога, і богами того народа був Сатана і ті, що злучо управляли із ним. Тоді виринуло питання: Кому будеш служити? Рут пізнала Бога Єгову і Його завітуючий нарід. Ізраїль, будучи Божим народом, стоїть при Його народі й Його домі.

¹⁸ В сій сцені ся драма показує, що Рут була змушена вибирати або Сатану і його організацію або Бога Єгову і Його організацію. Иншим разом подібне питання і вимоги були поставлені перед Ізраїльтянами, коли Йозия став перед ними і сказав: "Коли ж не любо вам служити Го-

сподеві, так вибирайте тепер, кому хочете служити: чи богам, що їм служили предки ваші, що жили по тім боці ріки, чи богам Аморіїв, що в землі їх ви тепер живете; к і мій дом служити мєм Господеві!"—Ісус. Нав. 24: 15.

¹⁹ Тепер жінка чужа для Божого завітуючого народа, одна із роду людського, пізнала правдивого й всемогучого Бога, і котра, задля свого знання, отримала нагоду вибирати кому вона мала служити, до чого вона була змушена через обставини. При сій точці пророчої драми Рут представляє клясу людей поза тими, що вперед знали Бога через те, що вони були в номінальних церквах або організаціях. Там вона представляла людей, котрі не робили претенсії що вони служать Богу, але котрі були приведені лице в лице із знанням Єгови, що Він єдиний правдивий Бог, і що можна увійти в Його службу й радісно виконувати Його прикази. При сій точці вона представляє клясу людей, котрі не були опоганені релігійним гіпокритством "Християнства", але котрі, вийшовши із світа, отримали привилей пізнати й служити Богу Єгові. Ся кляса головно прийшла до пізнання правди в 1922 р., і ніколи перед тим не робила претенсії, що вона служила Богу.

²⁰ Рут вибрала службу Богу Єгові і злучилася з Його організацією, отже з Його людьми. Відповідаючи на останний закид Ноеми, Рут сказала: "Не силуй мене покинути тебе і вернутись од тебе; куди підеш ти, туди й я піду, і де жити меш ти, там і я жити му; твій народ буде моїм народом, і твій Бог моїм Богом." (1: 16) Еслиби Рут була вернула до своїх давних богів, то се булоб для її вічного добра; і еслиби вона була лишила Ноему, то вона булаб лишила Божих людей і Його організацію; і тому силувати її йти назад булоб проти її інтересу. Отже благальні слова Руги показують, що вона бажала стати рамя в рамя з Ноемою, від тоді повіки, і служити Богу котрому Ноема служила.

²¹ В сій точці драми Ноема відобрає другу роллю. Аж до сього часу вона являлась яко редставителька вірної кляси, суджена і знайдена вірною Ісусом Христом в часі Його явлення в храмі Єгови. Тепер вона являється яко Сион, Божа жена, представляючи Його організацію. Слова якими вона звернулась до Руги, котрі знаходяться в шіснацятім і сімнацятім вершику, відносяться до Божої організації. Рут вибрала Бога Ноеми, Бога Ізрайлевого, Царя предвічності. 'Вона забула про свій власний нарід і про дім батька свого.' Вона віддала себе цілковито і беззастереження Господу Єгові і впустилась о Його царства, представленого через Вєфлеєм, і її вірність і посвячення від того часу виявляє її красоту. Отже можна на правду сказати, що Рут була прекрасною жєнщеною, і то

безвзгляду на її фізичний вигляд, котрий безсумніву був гарний. Слова псалміста, написані під натхненням, властиво відносяться до Руті: "І буде люба врода твоя цареві; як що він Господь твій, то поклонися йому чесно!"—Пс. 45: 11.

³² Рут тут представляє тих, що із глибини серця свого кажуть: "Одного в Господа прошу, одного тільки бажаю: жити в домі Господнім поки життя мого, щоб дивитись на благодать Господню і служити в храмі його."—Пс. 27: 4.

³³ Її велике бажання служити Богу Єгови і бути в Його домі була надто сильною причиною для неї задля котрої вона вибрала йти з Ноемою. Отже вона представляє клясу котра рішилась, з ласки Єгови, йти за "Агнієм де він не йшов." (Одкр. 14: 4) Поступок Руті, як і її слова, дзвонили красноріччю і показують посвяту до Бога, і її вибір відповідає її й клясі котру вона представляла. Псалміста говорить: "Я ж по великій милості твоїй увійду в дім твій і поклонюся в страху твоїм у святomu храмі твоєму." (Пс. 5: 7) Сі не є слова самолюбства, але слова повної посвяти до Бога Єгови.

³⁴ Маючи цілу справу перед собою, Рут рішилась не зважати на ніякий вплив Ноєми. Се поясняє, що від 1922 р. члени Божої організації, котрі пізнали Його і Його заміри, стали цілковито по стороні Господа без жадного намовлення або впливу інших. Вони вибрали Бога Єгову і Його дім несамолюбно, і, будучи в сім стані аж до кінця, вони певно будуть замешкувати в Його домі навіки. Від почину роботи Елісеї, кляса Ноєми Божих людей зрозуміла, що се не їх задача спонукувати інших служити Богу Єгови, а радше поставити перед них красоту правди, і привилей служіння Богу, і тоді нехай вони самі вибирають після свого бажання. Если хтось із своєї власної волі не бачить, що се є найбільший привилей який хто може мати для служення Богу Єгови, то такий не має й властивого оцінення Божого Слова й імя. Если він бажає увійти в дім Господень, будучи порушений до сього самолюбним бажанням, то се йому вийде на велику шкоду. Мудрі ж рішились остатися з Божою організацією, так як Рут сказала: "Твої люди будуть моїми людьми, і твій Бог моїм Богом." Ті що відійшли від Божої організації ясно показали, що вони були порушені самолюбством і старались знайти якусь причину для спотикнення й чепу, з се звернули на бік. Ніхто із таких не належить до кляси Руті. Рут представляє тих, для котрих Бог Єгова і Його організація є всім.

³⁵ Хотяй Рут по сарховно була Моабитянкою; та через своє рішення вона була 'Жидівкою внутрі, обрізана в серцю'. (Рим. 2: 29) Вибравши організацію Єгови, Рут показала того самого

духа кого показав Мойсей коли він став по стороні Божих людей, вибравши радше нести наруги із ними чим жити в роскошах і в шатрах беззаконників. Рахаба розпуніца, котра стала другою свекрухою Руті, показала те саме відношення до Бога і Його організації, коли вона піддалась під цілковиту охорону Його і вповала на Нього. Псалміста висказав почуття серця Руті і вірної кляси, котру вона представляла, в сих словах: "Що за любі домівки твої, Господи сил небесних! Бажає і лине душа моя до двора Господнього; серце мое і тіло мое радісно зивають до Бога живого. Навіть горобець знайшов собі домівку, і лавка гніздо своє, де кладуть писклят своїх, а ж жертвеники твої, Господи сил небесних, мій царю і мій Боже! Щасливий, хто живе в домі твоїм! По віки будуть тебе хвалити! Щасливий чоловік, котрого сила в тобі, у кого в серці дорога до тебе!"—Пс. 84: 1-5.

³⁶ Ті що поступали з правдою від коли Господь прийшов до свого храму, сі свідкують факті, що хто відставсь до правди і до Божої організації від того часу, і хто мав духа Руті, той скоро й широко вступав до Божої служби і прикладав найлучші старання, щоби чтити імя Єгови, сповіщаючи про Його імя і Його царство иншим. Се вони робили безвзгляду на наруги за їх змагання; і як вони йшли так вперед, то вони не лише показували духа постанови служити Богу, але їх напрям ділання показав, що вони є народжені від Божої жени Сиона і мають великий мир і радість в Його службі.

³⁷ Як Ноєма представляла вірну клясу у приході Господа до храму, і як Мардохей представляв ту саму клясу, так і Рут представляла клясу котра прийшла до Господа по приході Його до храму, і котру то клясу Естер представляла також. Ось тут бачимо прекрасну звязь між книгами Естери і Руті. Як кляса Мардохея і Естери разом представляли останок Божий на землі, так і кляса представлена через Ноєму й Рут є та сама, себто, Божий останок котрий тепер радується голосити про Його імя й Його діла. Се був привилей кляси Ноєми служити тим, котрих представляла Рут, так як се був привилей кляси Мардохея служити тим, котрих представляла Естер. Ті що з кляси Руті не виславляють тих, що з кляси Ноєми, але люблять їх, якож написав: "Знайте тих, що працюють між вами і старшинують над вами в Господі, і навчають вас, і поважайте їх вельми високо в любові за діло їх. Живіть мирно між собою." (1 Сол. 5: 12, 13) Хотяй сі в Господі люблять одні других, так як вони повинні, то однак вони не величають жадних осіб, але чинять добро одні другим яко членам Божої організації. Вони всі памятають, що вони мають одного Бога й Отця, Єгову всевишнього, і одного Відкупителя, Господа Ісуса Хри-

ста; що вони належать до Божої організації, народжені з Сиона, Божої жени, отже тому всі навчені Богом і є одні, так як Єгова і Ісус Христос є одно. (Іса. 54: 13) Вони не віддають жадному чоловікові хвали, але держать себе після правила зложеного через натхнені слова апостола: "Поміняйте наставників наших, що глаголали вам слово Боже; і позираючи на кінець їх життя, послідуйте вірі їх. Ісус Христос учора й сьогодні, той же самий і на віки. У всякі чужі науки не вдавайтесь. Добре бо благодаттю покріпляти серця, а не їжами, з котрих не мали користі ті, що пішли за ними." (Жид. 13: 7-9) Ніхто з кляси Руті не сумнівається чи вони повинні співтворити із Божою організацією на землі, а іменно, тими, що ми називаємо Товариство, і признати, що Бог має один нарід котрий вірно й правдиво прикладає свої найлучші старання служити Йому; і ся то кляса, котру Рут представляла, йде вперед разом із клясою Ноєми в Його службі.

"Рут не кинула свого льосу із Ноємією на пробу, що если її невподобаться, то вона відступить від неї. Вона спалила всяку звязь на заді й висказала свою постанову йти аж до кінця. Дальше промовляючи до Ноєми, вона сказала: "І де ти помреш, там і я помру, і бажаю, щоб і мене там поховали. Чи так, чи сяк вчинить з мною Господь, одна смерть розлучить мене з тобою." (1: 17) Сі слова подібні до виразу Естери коли вона згодилась добровільно умерти за Божий завітуючий нарід, як се показують її слова: "Коли загинути—загину." (Естери 4: 16) В такий самий спосіб Елісея виразився до Ілії: "І рече йому Ілія: Елісею, зостанься тут, бо Го-

сподь посилає мене в Ерихон. Він же відказав: Так певно, як Господь живе, і так вірно, як ти живеш, я не покину тебе. От і пішли вони в Ерихон. І повиходили сини пророків, що були в Ерихоні до Елісея, та й омовили до його: Чи знаєш, що Господь сьогодні вознесе твого пана над головою твоєю? Відказав він: І я се знаю, мовчіть! І рече Ілія до його: Зостанься ж тут, бо Господь послав мене на Йордань. Він же відказує: Так певно, як Господь живе, й як ти живеш, не покину тебе! От і пішли вони обидва." (2 Цар. 2: 4-6) Через Ілію й Елісея Бог представив свій посвячений нарід що він виконує Його роботу після Його волі. В такий самий спосіб Він ужив Ноєму і Рут представити свою роботу. Рут постановила бути вірною Богу аж до смерті, і кляса, котру вона представляла, нії також рішилась бути послушною словам Господа: "Будь вірний аж до смерті, а дам тобі вінець життя."

"Як Ноєма й Рут пішли разом, посвятивши ся служити правдивому Богу, так тепер ті, котрих сі жінки представляли, і котрі вірно йдуть слідами Христа, кажуть: "Нуте, прославляйте Господа, всі слуги Господні, що по ночам стоїте в домі Господньому! Піднісіть руки ваші до святині, і хваліте Господа! Нехай благословить тебе Господь із Сиона, що сотворив небо і землю!"—Пс. 134.

"Сі не виславляють імена людей, безріжниць чи живих чи мертвих, але вони виславляють імя Бога Єгови і Його царство. Вони показують свою посвяту до Нього з любови, а Він знаючи їх серця, обіцяв, що Він буде хоронити їх.

(Продовження слідує)

БАЖАНИЙ ДІМ ЄГОВИ

"Але Рут сказала: не силує мене покинути тебе й вернутись од тебе; куди підеш ти, туди й я піду, і де жити меш ти, там і я жити му; твій народ буде моїм народом, і твій Бог моїм Богом."—Рут. 1: 16.

ЧАСТЬ 4

ЄГОВА БОГ установив час на сіяння і час на жнива. (1 Мойс. 8: 22) Коли Він зорганізував своїх завітуючих людей, щоби взяти їх в обіцяну землю, тоді Він дав їм закон відносно жнив, і той закон був прообразом більших річей які мали настати в будучих днях. Як Єгова назначив час для початку жнив ячменню й пшениці, так Він і назначив час початку жнив своїх завітуючих людей. Коли ж той час прийшов, тоді слова Єгови, висказані пророком, були на місці, а іменно: "Зберіть мені праведних м. х, що над жертвою прийняли завіт мій."

Ісус Христос є Головним Чинником. Єгови і Головним Женцем Його жнив, тому що в Його руки є дана всяка сила на небі й на землі. (Мат. 28: 18) Він виконує заміри Єгови як раз

точно після волі Всевишнього. Знаючи се, ми мусимо бути певні, що сей пророчий образ, котрий Єгова зробив, має повнитися точно на час в гармонії з Його волею. Се правило є пристушоване в драмі записаній в книзі Рут. Тут не треба робити жадних здогадів відносно сповнення сього пророцтва. Коли ми бачимо, що Бог зробив пророчий образ, і коли ми спостережемо, що фізичні факти пасують описові того образу, тоді ми можемо знати, що маємо властиве вирозуміння його і після волі Божої. Ось так видіння й вирозуміння Божих пророцтв дає силу й велику радість й мир останкові Його народу тепер на землі. Очевидно, що задля цієї причини сі пророчі образи були зроблені й тепер спогляються в сім часі.

³ Ті обидві вдови жінки, мати й невістка, стали на границі обіцяної землі і на якийсь час вони замовкли. Рут своєю отвертою мовою заявила свій замір. Її велике бажання було увійти в дім Єгови й замешкати там по віки, щоб вона могла служити єдиному і правдивому й Всемогучому Богу. (Пс. 27: 4) Вона вповні постановила, що з ласки Божої вона піде до Його дому і пристане до Його народа.

⁴ Ноєма зрозуміла, що Рут постановила у своїм умі, і для того вона перестала говорити до Руті о сім. "Як же вона побачила, що тая [Рут] твердо постановила собі йти з нею [з Ноємою], то [Ноєма] перестала вмовляти її." (1: 18) Безсумніву, що Ноємі вподобалось, що її приятелька рішилась йти з нею, але вона не впливала на неї ані словом. Рут перемогла Ноєму і зробила своє остаточне рішення і через це поставила себе під крила Бога Єгови й піддала себе цілковито під Його опіку. Як Ісус звертав своє лице до Єрусалиму, так Рут звернула свій ум до Вефлеему й до Бога Ізрайлевого. Перед Єговою Рут зробила урочисту присягу, що вона буде вірна й буде служити Богу. (1: 17) Се вона зробила добровільно і безвзгляду що будучність мала принести для неї. Через свій вибір і через свої слова, Рут і її діти перестала винувати Ноєму за наслідки своєї постанови або вибору. Ноєма наставляла на Рут порадити коштів і поінформувала її, що вона не може її обіцяти жадної надії на земську або іншу нагороду.— Рут 1: 11-13.

⁵ Так і ті, що вповні посвятились Божій організації, не стараються приманути або переконати когось, щоб вони приставали до Божої організації, представляючи перед них користи або будучі нагороди за те, що хтось буде шукати увійти в дім Божий. Вірні, представлені через Ноєму, властиво пояснюють іншим, що найбільший привилей, який сотворіння може мати, то се служити Богу Єгови, й що Бог є "правдивий й справедливий", і що Він зробить для них, то все буде добре. Вони бачать, що се зовсім не намісці заохочувати когось робити угоду з Богом на свій підставі, що він буде мати місце у царстві небеснім. Вони бачать, що вони як члени Божої організації їх задача є представити правду перед тими, що шукають Його дому і тоді нехай кождий, що шукає увійти в дім Господень, бере всяку відповідальність на себе. Вони указують на кляси Руті, що вони мусять сполгатися на Господа, а не на силу якого будь чоловіка. Кляса Руті мусять, і вона се чинить, показати своє привязання й посвяту до Бога і Його Царя, Ісуса Христа, і до Його організації. Се вони мусять зробити, если вони хотять бути в товаристві з тими, що входять і перебувають в домі Бога Єгови.

ЗНЕВАГА НОЄМИ

⁶ "От і йшли вони обидві вкупі, доки не прийшли до Вефлеема. Як прийшли вони у Вефлеєм, усе місто заворушилось через їх, і говорили: Чи не Ноєма се? Вона сказала їм: не звить мене Ноємою, а звить Марою, бо Всемогущий послав на мене велике горе. Я вийшла звідсіля заможна, а Господь вернув мене сюди з порожніми руками. Навіщо ви звете мене Ноємою, коли Господь напустив на мене допуст, і Всемогущий послав на мене смуток?"—1: 19-21.

⁷ Сі дві жінки йдучи до Вефлеему представляли дві часті одної кляси, так як Мардохей й Естер представляли дві часті одної кляси, т. е. вірних людей Божої організації на землі. Отже тут ясно бачимо, що Ноєма відогравала дві ролі й що хотяй вона представляла останок, то вона також представляла Божу організацію. В серці Ноєми знаходився жаль, що було показано через її слова, котрі вона висказала до тих, що називали її Ноємою: "Не звить мене Ноємою [що значить Пригоду], а звить мене Марою [що значить Гірка]."

⁸ Ноєма відчула на собі кару. (Ерем. 31: 9-12) Вона була вдовою й неплодною, і се принесло їй зневагу між Божими завітуючими людьми. Вона чувалась опущена й сумувала в душі, так як Божий пророк писав про Снона, Божу жінку або організацію: "Як жену, покинуту й опечалену духом, покликую тебе Господь; як жену з молодозців, що був її одправив,—Говорить Бог твій." (Іса. 54: 6) Безсумніву Ноєма чувалась, що вона була покинута.

⁹ Мова пророка й обставини Ноєми серед яких вона знайшлась є дальшим доказом, що при сій точці вона відогравала частину, представляючи Божу організацію. Що ж тоді мало піднести Ноєму із її жалю й потішити її ще раз? Відповідь є, лише народження потомка з котрого мав би вийти Божий Цар; і в сім вона представляла Божу організацію приносячу овочі царства. Народження дитяти, котреб мало до діла із сповненням Божого пророцтва відносно Царя в Ізраїля, малоб бути вершком її радості.

¹⁰ Чи апостол Павло не відносився до подібної річі коли він написав слова, що так довго були загадочні для многих, котрі пильно старались зрозуміти їх і котрі подаємо понизше? В часі коли Бог виголосив суд проти чоловіка в Едені, то між иншими Він сказав: "І положу ворогування між тобою й жінкою і між насінням твоїм і насінням її, воно рошавлювати ме тобі голову, ти ж упивати мешся йому в п'яту." (1 Мойс. 3: 14) Безсумніву, що згадана тут жінка була прообразом на Божу організацію, котра в своїм часі мала народити насіння для оправдання Божого імя.

¹¹ В гармонії із сим апостол Павло каже. "А-

дама не зведено; жінка ж, як зведено її, була в переступі. Спасеться ж ради родження дітей, коли пробувати ме в вірі та любові і в святості з чистотою." (1 Тим. 2: 14, 15) Від часу Едену аж до народження царства, Божа жена, представлена через Еву, була вельми зневажена через Сатану й його слуг. Сатана зневажав Бога Єгови і зневажав Ісуса, і також зневажав кожного, що стався членом Божої родини, і для тієї причини є написано: "Бо і Христос не собі годив, а яко ж писано: Зневага зневажаючих Тебе упала на мене."—Рим. 15: 3.

¹² Божа жена, представлена через Еву, породила сина хлопця в 1914 р., котрий буде управляти над народами світа, а Сион, Божа організація, була збавлена задля її вірності або правдивої посвяти до Єгови. Очевидно, що Павло мав се на увазі, коли він писав повисший текст. Се було народження дитини від Божої жінки, що мало спасти її, Його організацію, і всі факти показують, що вона, Божа організація, пробувала в вірі, любові і святості, всякого часу і тим вона буде оправдана Його ім'ям. Наругу з Ноєми могло знести лише народження насіння з царської лінії. Бог Єгова спричинив, що Ноєма відіграла частку в сій драмі, попираючи іншими писаннями, що показують, що Його організація була зневажена і дальше несе сі зневаги, аж поки прийде Божий час сказати до неї: "На час невеличкий покинув я був тебе; тепер же з великою любов'ю приймаю тебе. В запалі гніву я на короткий час сховав лице моє від тебе, тепер же вічною любов'ю помилую тебе,—говорить твій Господь."—Іса. 54: 7, 8.

¹³ Бог Єгова після був голод на Ізраїльтянів, і опісля знов дав достаток хліба в Вефлеємі і тепер скермував ноги Ноєми щоб вона повернула назад до 'місця хліба'. Рівнож Бог так покермував обставинами, що Марія пішла до Вефлеєму, щоб Ісус Цар міг народитися там. Божі святі ангели служили при народженню дитяти Ісуса в Вефлеємі. Безсумніву Бог після своїх ангелів провадити Ноєму і скермував річами або подіями коли вона повернула до Вефлеєму. Господь велів записати в своїм слові многи случаи у котрих Його ангели співтоваришили із тими, що були вислані в Його справі. Можемо також зовсім вірувати, що ангели були з Ноємою і Рутою, коли вони прийшли в місто Вефлеєм.

¹⁴ Коли Ноєма дісталась до Вефлеєму, то в місті повстав рух і многи питали: "Чи се Ноєма?" Після поправленої версії: "Жінки питали, Чи се Ноєма?" В 1918 р. вірні Божі люди, представлені через Ноєму, знайшлись у величній заволоді й серед великої наруги. Інші що визнавали себе за послідувачів Ісуса Христа, і котрі можливо були сплоджені з духа, але котрі не були цілковито посвячені Богу, були порушені

недолею і каранням яка впала на клясу Ноєми, котрі були представителями Божої організації на землі підчас світової війни. Вони представляли "жінку" згадану в висшій тексті і котрі виразили своє здивування, що Ноєма знайшлась в такій клопоті й зневазі. Безсумніву декотрі із сих жінок були нахилені думати, що сама Ноєма була винувата за її нещасне положення. Підчас 1918 р. декотрі з послідувачів Ісуса Христа, уподоблені до повисших жінок, виразили свої думки, що ті, котрих Ноєма представляла, були цілковито винуваті за наруги і сумні обставини. Справді се потішаючим бачити, як Господь представив многи дрібні частки свого пророчого образу і тепер дозволяє своїм завітуючим людям, котрі посвятилися Йому, бачити сі образи і мати глибше оцінення Його ласкавої любові.

¹⁵ Відповідаючи на се спостереження жінок Ноєма неначе сказала: "Чому мене називаєте Приємною або Солодкою? Називайте мене Гіркою, бачучи, що Господь виразився проти мене і покарав мене." Ноєма сказала се без взгляду на факт, що вона знала, "що Бог показав свою ласку для свого народа й дав йому хліб." (1: 6) Вона ще й тоді не бачила жадного вигляду на радість. Так і коли Божі люди зачали виходити з обставин терпіння й наруги зараз по 1918 р., то ті, що були в Його організації, дальше відчували сю наругу, тому що вони ще тоді не увійшли в радість Господню, ані не пізнали, що 'радість в Господі, се сила їх'. (Мат. 25: 21; Неєм. 8: 10) Коли ж сі вірні пізнали перший раз, що царство народилося, і що Христос Цар був у своїм храмі, тоді вони вельми зачали радуватися помимо наруг. Божі завітуючі й вірні люди, котрі були в Сідер Пойнт в 1922 р., ніколи не забудуть великої радості яку вони отримали тоді і котра дальше перебуває з вірними від того часу; і коли вони опісля зрозуміли значіння народження нації або царства, тоді їх радість вельми збільшилась. Ті що оцінили се і тримаються правди від того часу, оскільки Господь відкрив її своїм людям, сі дальше радуються безвзгляду на всякі наруги які будуть кинуті на них.

ЧАС

¹⁶ Десь від 1875 р. Ісус Христос, Головний Виконавець Єгови, зачав приготувати дорогу перед Господом Єговою. В 1914 р. Єгова посадив свого царського Сина на своїй святій горі Сион, себто, зробив Його головою своєї організації, що зазначило народження царства. (Пс. 2: 6; Одкр. 12: 5. Потім наступила війна в небі, і Сатана й його зла орда були скинуті з неба на землю. Тоді Господь Ісус негайно за сим прийшов до храму Єгови, щоб чинити суд і зачав відбудувати Сион. (Мал. 3: 1-3; Пс. 102: 16) Се зазначило початок часу живих, або так сказати,

збирання до Господа тих, що були в угоді через жертву і котрі відповіли на поклик до царства і були вірні. Перед тим часом не могло бути жнив.

¹⁷ Ноема й Рут прибули до Вєфлеємського Ефрату, "дому хліба" і "місця уроджаю" з початком жнив ячменню. "І вернулась Ноема, і з нею її невістка Рут, Моабитянка, що прийшла з Моабських полів, і прибули вони до Вєфлеєма саме перед ячмінними жнивами." (1:22) Ячмінні жнива відбувалися ранше чим пшеничні жнива, але і пшеничні жнива також приближалися. (2 Мойс. 9:31, 32; Рут. 2:23) Се був сніп ячменю, що був жертвований Господеві "на другий день після суботи". (3 Мойс. 23:9-12) Ячмінний хліб головно уживала кляса бідних людей. (Суд. 7:11; 2 Цар. 4:42; Йоана 6:9) Ноема була одна з Господніх бідних, і Рут її товаришка була також бідна, і для того вони представляють тих, що є бідні духом і взагалі в матеріяльних речах.

¹⁸ Прихід Ноеми й Руті разом до Вєфлеєму з початком жнив сильно доказує, що сповнення пророчого образу показаного в книзі Руті взяло місце при кінці світа. Се дальше є доказано словами Ісуса, що "жнива се кінець світа". (Мат. 13:39) Жнива не могли зачатись аж десь в 1914 р. або опісля; і позаяк жнива се збирання Божих признаних людей до "тлуї", т. є до храму, то се зазначає час сповнення сього пророцтва головно від і по 1918 р. В часі жидівських жнив був час коронації їх царів. (1 Сам. 12:13-17) В 1918 р. новий земський Цар був увінчаний і тоді Він прийшов до Божого храму і представив себе як Царя, і се був час на жнива і тоді жнива прийшли.—Одкр. 14:14-16.

¹⁹ Коли Ноема й Рут прибули до Вєфлеєму, тоді саме обідали пасху й первоплоди ячмінних жнив були принесені перед Господа. Тепер овочі Пятидесятниці вже достигали. Згідно із сим, століття пізніше, в іменно, в 33 р. по Хр. пророцтво Йоїла сповнилося коли дух Господень був вилятий на людей. (Йоїла 2:28; Діян. 2:16:18) Тоді пізні дощі упали. (Йоїла 2:23) Позатім в 33 р. по Хр. те пророцтво Йоїла сповнилося в меншій мірі, отже мусіло настати инше й пізніше сповнення, на ширшу скалю. Сі правди сильно попирають заключення, що вершок сього пророчого образу книги Руті знаходить своє сповнення у вилятті святого духа, "останнього дня, глаголе Бог". (Діян. 2:17) Тепер факти добре знав. Божим людям показують, що сей блаженний час прийшов у 1922 р. Отже Рут головно представляє сю клясу Божих людей, котра була привидена до храму, т. є в Божу організацію, від і по 1922 р. і в котрім то часі Бог "вилляв свого духа на всяке тіло", і всі Йоїго вірні отримали помазання від Святого й зачали радісно то-

лоси. І Боже Слово правди відносно Йоїго і Йоїго царства.—1 Йоана 2:20; Діян. 2:17, 18.

²⁰ Сі черти часу не лише показують час на початок сповнення пророчої драми Руті, але ясно показують, чому ся драма не могла бути зрозуміта в ранших часах. Що тут сказано, то не є критика кого-будь хто пояснював книгу Руті. Безсумніву, що се було вгодно Богу хто посвятився і старався знайти значіння Йоїго Слова; але ніхто не міг властиво пояснити Божого пророцтва, тому що жадне пророцтво не розв'язується само собою. Коли Божий властивий час прийшов, тоді Він спричинив події про які Він попередно написав, а тоді Йоїго люди в храмі, отримавши світло від олівкавиць Господніх, можуть бачити й розуміти сповнення сього пророцтва. Однак будуть і такі, що хотять називають себе посвяченими Богу, відкинуть, заперечуть і спровитляться сьому, що тут є написано про книжку Руті, і чинячи се, вони сим докажуть, що вони не є народжені від Божої жінки і для того не є навчені Богом. Ті що є навчені Богом знають мир і радість в сповненню сеї пророчої драми.—Іса. 54:13.

БООЗ

²¹ Бооз походив з покоління Юдиного, і в тім часі, коли Ноема й Рут прибули, то дуже можливо що він був старшиною у Вєфлеємі. Він був чоловік багатий й впливовий. Йоїго отець Салмон перейшов Йордан по сухій землі з Ісусом Навином, і брав участь в облозі Ерихону, а опісля оженився з Рахабою розпусницею. Бооз народився в краю обітничі. (1 Паралип. 2:11; Мат. 1:5) Бооз був кривняком Ноеми, бо обидва походили із того самого покоління. "В Ноеми був родич з чоловікового роду, на ймення Бооз, чоловік дуже заможний, з Елимелехового роду."—2:1.

²² Як повисше сказано, імя Елимелех значить "Бог мій Цар". Бооз походив з родини Елимелехової, і будучи з покоління Юдиного, в сім пророчім образі він є типом на Христа Ісуса, і сим показує, що Ісус Христос мав близьку зв'язь з справами в часі періоду коли святий дух виконував задачу помічника, потішителя й заступника. Елимелех представляв святого духа, сповняючи задачу потішителя, котрого Предвічний Царь вислав в імя Ісуса. (Йоана 14:26) Є також написано, що Ісус головний чиновник Єгови, післав святого духа яко потішителя. (Йоана 15:26) Се дальше доказує, що сповнення сеї пророчої книги Руті взяло місце потім, як святий дух був забраний як потішитель й помічник, і що се взяло місце коли Ісус Христос прийшов до храму Єгови.

²³ Імя "Бооз" значить "зручність, веселість" і, можливо, "сила". Один із сильних стовпів Со-

омонової святині називався Бооз. (1 Цар. 7: 21) Те ім'я указує на ревність, яку показав Ісус до дому Божого, і котрий є головним стовпом того ж. (Пс. 69: 9; Йоана 2: 13-17) Се також звертає увагу на пильність Ісуса яку Він показав у виконанні програми для оправдання Єгового імя, і на Його скорість з якою Він йшов вперед коли прийшов властивий час. (Пс. 110: 1, 2) Згідно з значінням свого імя, Бооз ділав скоро коли прийшов час, щоби відкупити Рут і 'піднести імя Елимелеха'. "Сила" є також відповідне імя дане для нього, як сей факт піддає думку, що Ісус є силою своєї церкви і тих, що вірно служать Йому; вони дійсно можуть сказати: "Все здолю в Христі, що мене покрєпляє." (Фил. 4: 13) В часі коли Ноєма і Рут прийшли до Вефлеему, Бооз не був вже молодим чоловіком, але чоловіком дозрілих літ, і се зручно представляє Ісуса, Священника по чину Мелхизедника." Если б Ноєма не була за стара родити діти, то повинністю Бооза було ожєнитись з Ноємою й виховати наслідки для Елимелеха. Та Рут мусіла взяти її місце.

ОХОЧИ ДО СЛУЖБИ

²⁴ "В той день" і потім, як Цар зачав роботу оправдання імени Єгови, Його завітуючий нарід мусить бути готовий до служби. "В день потуги твоєї буде нарід твій готовий у сьвятій оздобі; з мєна зарєва раннього спаде тобі роса молодості твоєї." (Пс. 110: 3) Щойно наведений текст відноситься до часу по народженню царства і по народженню дітей через Сиона, і тоді то зачалось радісне й охоче служєння Єгови. Рут добровільно віддала себе на службу убогим в Господі, її повдовілій матері, й добровільно зачала працювати без нарікання на службу. "І сказала Рут, Моабитянка, до Ноєми: Пусти мене на поле збирати колоски слїдом за тим, в кого запобїжу ласки. Вона сказала їй: То й іди, моя доню." (2: 2) Сим вона представляла тих, що прийшли до організації Божої по 1918 р. котрих не треба було спонукувати до роботи, але котрі самі брались до роботи, і котрі не старались шанувати й хвалити людей, ані не лестити людям, але пильно старались служити, чтити і славити Єгову й Його Царя.

²⁵ Се був час жнив і Рут глянула на поля і бачила, що вони "пополовіли на жнива." (Йоана 4: 35) Вона вважала, що се було не намісці для неї сидіти безчинно в дома й глядіти, щоби хтось инший старався о ню і о її матір, але вона згодилась 'нести тягар . . . щоденний' на полю. Її служєння Ноємії було подібне до Елисея, про котрого написано: "Є тут Елисей Сафаєнко, що (вслуговуючи) подавав Ілії во . . . на руки." (2 Цар. 3: 11) Кляса Елисея з ревности взяла ту роботу, котру Ілія не докінчив. Се значить, що по 1919 р. Божі завітуючі люди зрозуміли що

робота яку представляв Ілія скінчилась, а мала наступити робота представлена через Елисея, і вони радісно підпринялись виконати сю роботу.

²⁶ Рут була чуженцем в Ізраїльській землі й натурально не була ознаєомлена з законами відносно жнив в Ізраїлі, але очевидно, що Ноєма поінформувала її про закон Божий, в котрім було зазначено, що чуженець мїг визбирувати колосся на ланах. "І як збираєте жниво в своїй землі, так не дожинати меш країв поля твого, і колоссе, що попадає, не збирати меш. Убогому та захожому zostaвиш їх. Я Господь, Бог ваш." —3 Мойс. 23: 22.

²⁷ Рут була убога як і захожа, після значіння сього закона, і вона так розуміла свою позицію. (2: 10) Вона бажала знайти ласку в очах властителя лану, і в сім вона є подібна до Естери котра шукала ласки в очах царя Артаксеркса бажючи бути вибраною за царівну. (Естери 2: 8-16) Рут тут представляє клясу людей, котрі є чужими до Господа і котрі були приведені до пізнання правди відносно царства, і покїрно піддаються Господеві показуючи велике бажання служити Йому вірно.

²⁸ Рут знала, що ніяка вистава фізичної краси не здобуде ласки для неї, але що властиве поведєння й вірність здобуде ласку в очах властителя лану. Се є доказом, що ті, що "виробляли характер" не йшли властивою дорогою, коли вони думали, що через "вироблення прекрасного й солодкого характера" здобудуть ласку в Господа. Богу подобається вірне служєння Йому. Безсумніву Рут була гарна і вродливої форми, але се віра її, й поведєння, й ревність і активність, що зробили її дійсно гарною. Коли вона добровільно сказала своїй матері, що вона піде робити в поле, то Ноєма сказала: "Йди, моя доню." Се було добре й на місці, і показує, що Божі вірні люди в Його організації є активні в прославленню імя Єгови, і що се намісче заохочувати инших, що зробили угоду чинити волю Божу, щоб вони були активні, так як Рут. Ноєма отримувала дїм де вони замешкували, і доглядала річей які вони мали. Рут була її вірна товаришка і виконувала свою часть.

²⁹ Ні Ноєма ані Рут не були жєнцями, і се піддає думку, що роботу жнив прїя кінці світа не буде виконувати ані Ноєма ані Рут кляса. Про сю точку ми маємо виразні слова Ісуса, "жєнці се ангели", і ми не повинні приписувати собі позиції якої Господь не надав нам. (Мат. 13: 39) Се є дальшим доказом, що жнива Господні не зачались аж Ісус Христос прийшов до свого храму в товаристві зі своїми святими ангєлами. (Мат. 25: 31) В той час Господь зачав збирати своїх до себе, тих, що відповіли на поклик до царства і були в угоді з Господом о царство.—2 Сол. 2: 1; Пс. 50: 5.

³⁰ Рут пішла збирати колосся на полю. "Вона пішла, і прийшовши збирала на полі колоски позад женців. І трапилось так, що та частка поля належала до Бооза, що був з Елимелехового роду." (2: 3) Своєю працею вона достарчала потрібної поживи для себе і для своєї матери. Ангели Господні жнуть на полю Господнім, і ті, що йдуть за Господом, за Головним Женцем і Його ангелами, отримують потрібну поживу з руки Господньої. Сі факти показують, що сі річі сповнилися по 1918 р., і що від того часу Бог достарчав поживи своїм людям.

³¹ Були там і інші невісти на полю, котрі можливо визбирували колосся. Рут йшла за Боозом, котрий представляв Головного Женця, Ісуса Христа. Вона збирала колосся на його лані; так і в теперішнім часі, ся класа, котру представляла Рут, йде за Ісусом Христом і кормиться поживою яку Господь Ісус Христос дає їй із Ёгової комори. Се дальший доказ, що Господь Ісус Христос є учителем і кормителем, а не чоловік, і се повинно на віки заперти уста тим, що кажуть, що вони служать Господу, а рівночасно віддають честь людям за кормлення домівників віри.

³² Про Руту є написано: "І трапилось так, що та частка поля належала до Бооза, що був з Елимелехового роду." Виглядає, що се так їй случилось, або як тепер люди називають случилося їй "добре щастя", але безсумніву, щ ангели Господні провадили Руту до того місця, де Господь бажав щоб вона йшла. Тією драмою кермував Господь, а Він не робить помилок. Ангели Господні були в інших случаях провідниками. (Діян. 10: 1-7) Божі люди сими часами навчилися, що від коли Ісус Христос прийшов до свого храму, то від тоді ангели служать Йому.

головний жнець ^{старо за} ~~прийшов~~!

³³ Бооз був властителем поля, отже представляв в сій часті драми Головного Женця, Ісуса Христа. Ісус Христос є властителем світа, котрого Отець зробив наслідником всіх річей, і Він є Головним Женцем, котрий збирає вірних до Ёгови. "Коли це Бооз приходить з Вифлеема і промовив до женців: Господь при вас! Вони одказали йому: Благословення тебе Господь! І сказав Бооз до наймита, що доглядав женців: чия це молодиця?"—2: 4, 5.

³⁴ Прийшовши на поле, Бооз привитав своїх робітників ласкавими словами, кажучи: "Господь при вас!" Робітники відповіли на привіт, звиваючи благословенства Господнього на пана жнив. Таке привітання є властиве в організації Господа Бога. (Пс. 129: 8). Прихід Бооза на поле прекрасно представляє прихід Ісуса на поле жнив в 1918 р., щоби робити роботу в імя Бога Ёгови. Всі що пізнали Його прихід тепер з ра-

дітчо кажуть: "Благословенний той, що в імя Господа приходить! З дому Господнього ми благословили вас."—Пс. 118: 26.

³⁵ Ісус, Головний Жнець, і ангели Його женці, виконують роботу жнив для Ёгови; і се установлене правило, що властивий напрям для всіх слуг Всевишнього є, виконувати їх роботу яко для Господа. "Все, що робите, від душі робіть, яко ж Господу, а не людям." (Кол. 3: 23) Отже тут легко можна бачити, що се гидота в очах Божих виславляти імя людей в сполученні з Його роботою.—Луки 16: 15.

³⁶ Бооз вийшов на поле, щоб поглянути на робітників. Се рівняєт-ся з словами "Цар же ввійшовши подивитись на гості." (Мат. 22: 11) Бооз тримав рахунки оперовання свого поля, і, чинячи се, його очі впали на Руту. Спевністю, що так і тепер Ісус Христос тримає назір над своїми робітниками, і бачить як класа Руті щиро й ревно посвятилась Його роботі. Можна розумно заключити, що Ісус розмовляє з своїми головними ангелами на своїм полю жнив відносно розвою й поступу с-ї роботи. Організація Ёгови є в прекрасній гармонії і дає славу Богу. Як Бооз розпитував свого назирателя відносно дівчини, що появилася на його полю, так можемо сподіватись, що ангели Господні доносять Йому про ревність і ширість тих, що виконують роботу їм приписану.

³⁷ На питання поставлене Боозом своему назирателю, відповідь була така: "Наймит, що доглядав коло женців, відповів кажучи: Ся молодиця Моабитянка, що прийшла з Ноемою з Моабського краю; і сказала вона: Будь ласкав, дозвожь мені визбирувати колоссе позаду женців! Прийшла вона, та й остає тут од самого ранку й досі; в дома і не була."—2: 6, 7.

³⁸ Сі слова становлять чудову похвалу Руті перед паном жнив. Вона не прийшла на поле без роздумання, домагаючись права яке було застережене в законі для захожих і убогих, але вона прийшла учтливо й покійно й просила о позволення збирати колосся позаду женців, і через своє поведіння вона виразила оцінення даної їй ласки. Се також показує, що вона була привикла до роботи і не була бездільна або яко така, що шукала вибагливостей і похвал. Вона використала час жнив і для того "вкуплювала час", як се Божим людям радість робити. (Ефес. 5: 16) Вона не працювала лише годину й пів і тоді йшла спати або спочивати, але вона була занята цілий робучий день, взявши з собою перекуску на поле. Віра, діяльність, покора і ревність, яку показала Рут, сподобалась Боозові. Будучи вдоволенний, він приступив і дав себе пізнати їй і захопив її до дальшої праці.

³⁹ Бооз дальше промовив до Руті: "Слухай, небого! Не ходи збирати на инче поле і не пере-

ходь звіділь; будь тутечки з моїми дівчатами. Дивись, де вони жнуть на постаті, та й ходи за ними. Я дав приказ хлопцям моїм не чіпати тебе. Як тобі схочеться пити, то йди до посуду та й пий, те, що черпають мої хлопці."—2: 8, 9.

"Сей факт, що Бооз промовив до Руті словами "Слухай небого [доню]" показує, що він був старший в роках і обходився з нею ласкаво й властиво, і пригадують слова Господа до тих, що зробили угоду чинити волю Божу, а іменно: "Слухай, дочко, і глянь та й прихили ухо твоє." (Пс. 45: 10) Рут була поганинкою і захожою, але Бооз відмовився вигнати її з свого поля задля цієї причини. Він був чоловік ласкавого успособлення, і можливо памятав, що його власна мати була колісь захожа і несла зневагу від інших. Та окрім всіх інших причин Бооз поважав Божий закон взглядом захожих і убогих. Так і Ісус сказав: "Усе, що дає мені Отець, до мене прийде; а хто приходить до мене [коли я буду в храмі судити], не вижену геть."—Йоана 6: 37.

"Робітники в полію потребують води до життя, так і Божі люди на полію потребують правди для відсвіження їх. Бооз запросив Руту пити воду з посудини яка була наповнена його водою. Можливо, що ся вода була із колодязя Вєфлєму, коло воріт, про котрий згадує Давид і з котрого він пив кілька літ пізніше. (2 Сам. 23: 14-17) Бооз дав Руті привилей пити "без грошей і без ціни". Отже його слова прекрасно сходяться із запрошенням Бгового пророка: "Хто хоче пити, йдїть усі до вод, у кого нема срібла, йдїть, купуйте й споживайте; йдїть, купуйте без срібла, й без плати вино й молоко."—Іса. 55: 1, 3.

"На Боозовім полію жнив були наймити "хлопці", котрі представляли ангелів на полію жнив Ісуса Христа. Як Бооз дав приказ сим молодим хлопцям відносно Руті, так і Господь дав приказ своїм ангелам про останка в сім часі, уживаючи їх доносити своїм робітникам відживляючу воду правди, щоби вони могли йти вперед й виконувати роботу свідоцтва на землі. Члени останка тепер радуються бачучи як Господь, сими часами, уживає своїх ангелів для несення їм життя-даючої правди й дозволяє останку передавати її одні другим.—Пс. 91: 11, 12; Одкр. 8: 3-12; Гляди *Світло*, Книжка I, стр. 105, *англ. вид.*

"Деко́трі одиниці прийшли до пізнання правди й зробили угоду чинити волю Божу перед 1918 р., однак думаючи про себе за "чисто, відпали. Рут представляє останок, що остався вірним і правдивим, ходячи поки, ю перед Богом. Коли Рут почула ласкаві слова Бооза відносно збирання колосся на його полію, вона зараз показала своє оцінення того ж: "Вона впала ниць і поклонилась до землі, і промовила до його:

Чим я запобігла ласку в очах твоїх, що ти приймаєш мене, хоч я й чужоземка?"—2: 10.

"Тут вона представляє тих, що показали свою вдячність Господеві за його ласку й за привилей служити йому, і котрі радуються привилейом працювати на його полію, оголошуючи імя Єгови і його царство.

"Ті що збирають колосся не приносять користі властителям поля; і Рут, вибираючи колосся, представляла тих, що оцінили факт, що вони, зробивши все, що могли, були безкорисними слугами Господніми. (Луки 17: 10) Вірні тепер можуть оцінити, як Господь жнив відкинув і вибирав старших і інших з ріжних зборів і кляс, котрі про себе за високо думали й вважали себе за дуже великих брати участь в праці від дому до дому і голосити вість правди. Вірні також можуть оцінити як Господь показав свою ласку до покірних і послушних котрі радувалися виконувати роботу дану їм, хотїя вони знали, що вони не принесли жадної користі для Господа.

"Рут не оголошувала своїх чеснот, ані не звертала на себе увагу інших яка за свята й прекрасна вона була. Рівнож вірний останок не виставляє себе і не каже, 'Стій здалека; я святїший чим ти'. Вони не проголошують із верхів своїх домів про свої великі чесноти. "Знає бо Господь своїх."—2 Тим. 2: 19, *англ. перев.*

"Бооза повідомлено про Рут. Безсумніву хлопці сказали йому більше про ню чим є записано. Очевидно йому подобалась її покора й вірність. "Бооз одповів сказавши їй: Мені розказано про все, що ти зробила задля своєї свєкрухи після смерті твого чоловіка, покинувши батька твого і матір твою, і отчину твою та прийшла до народа, котрого ти не знала ні позавчора ні вчора." (2: 11) Рут показала віру так як Авраам. (1 Мойс. 12: 1) Вона покинула свій рідний край і кинула свою судьбу із Божим народом, тому що вона бажала служити Єгові, і се вподобалось Боозові, котрий представляв Ісуса Христа. Так і останок сьогодні, мусить уживати подібної віри в Бога. "Знайте ж, що хто о віри, ті сини Авраамові. Усе бо ви сини Божї вірою в Ісуса Христа." (Галат 3: 7, 26) Отже се показує, що Рут представляла клясу хєтра нині є синами Божими задля їх віри, сплодження з духа й посвяти до Єгови. Вона була віддана Ноемії, і останок також служить Божїй організації, котру Ноєма представляла. Сї полишили все у світі з радістю, щоби йти слїдами Ісуса Христа і чинити волю Бога Єгови. Напря́м який вибрала Рут зробив її прекрасною в очах Бооза, і безсумніву се відноситься до слів Царя Давида котри: опісля писав: "Слухай, дочко, і глянь та й прихили ухо твоє, і забудь про на́рід твій і дїм

(Продовження на сторони 2)